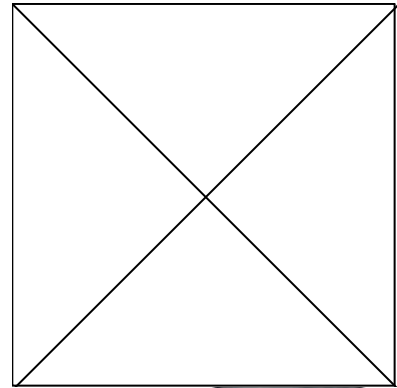

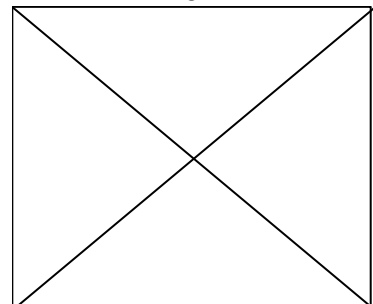
איריס ארז ודניאל גל, מעולם המחול ללב הפריים טיים
יום שישי 08 באוקטובר 2010 03:00 מאת: אלעד סמורזיק, גלריה | תצלום: גבריאל
בהרליה
תגיות: איריס ארז, אלעד סמורזיק, אנסמבל בת שבע, דניאל גל, חיים אחרים, יורם כרמי,
להקת פרסקו, עוז זהבי
איריס ארז ודניאל גל מגיעות מהאלמוניות היחסית של המחול האמנותי היישר אל קלחת
הרייטינג של ערוץ 2, שם יחלקו מסך עם עוז זהבי בסדרה החדשה "חיים אחרים". האם
השתיים יסתפקו בפלרטוט עם הפריים טיים או שירצו להמשיך לרקוד עם כוכבים?

חדש: עכבר iPhone - לא תבינו איך בליתם בלעדיו <

דניאל גל ואיריס ארז

פרסומת

מה הקשר בין עוז זהבי, ישיבת הסדר בירושלים ומחול מודרני? כל התשובות מצויות בסדרת
הדרמה החדשה של קשת, "חיים אחרים", שתעלה ביום חמישי הבא בערוץ 2. זהבי מגלם

בסדרה את יקיר, תלמיד ישיבה המחלים מפציעה בבית חולים ונשלח לטיפול בתנועה, שם הוא נחשף לנפלאות המחול באמצעות מטפלת שמגלה את הכישרון הטמון בו ומדרבנת אותו לרקוד באופן מקצועי. הוא מטפח בסתר את תשוקתו החדשה, אבל בשלב מסוים עליו לבחור בין העולמות. הוא עוזב את הישיבה ואת ארוסתו ונוסע לתל אביב כדי להגשים את חלומו. פרט לזהבי, מתפארת הדרמה החדשה באנסמבל שחקנים מרשים, בהם יורם חטב, רמי הויברגר, מיכאלה עשת, מיקי ליאון ויובל שרף. עם זאת, את המסך יעטרו גם שתי נציגות של תחום המחול האמנותי, שמוכרות מעט פחות לצופה הישראלי הממוצע. השתיים, הרקדנית והכוריאוגרפית איריס ארז והרקדנית דניאל גל, שמרגישות מעט יותר בנוח על הבמה בסזן דלל מאשר מול המצלמה, מגיעות כעת לראשונה לטלוויזיה, היישר ללב הפריים טיים של ערוץ 2.

גל מופיעה בתפקיד ראשי ומגלמת את יעל, רקדנית מחול מקצועית ובת טיפוחיו של אחד הכוריאוגרפים המובילים בארץ (את הכוריאוגרף מגלם מיקי ליאון, שמזכיר ויזואלית את אוהד נהרין). יקיר נחשף אל יעל כבר בשלב מוקדם ונשבה בקסמה, והתפקיד של גל, שבפרקים הראשונים נדמה כמצומצם, הולך ותופס נפח ככל שהסדרה הולכת ומתקדמת. באוגוסט האחרון הצטרפה הרקדנית בת ה-23 לאנסמבל בת שבע. היא למדה מחול בתיכון אלון ברמת השרון ולאחר מכן רקדה במשך שלוש שנים בלהקת קמע. ב-2008 הופיעה ביצירתה של רונית זיו, "אשה א' אשה ב'" ובהמשך השתתפה בשלוש יצירות של עידן כהן, "שנה של דג", "אגם הברבורים" ו"ברזיל". האחרונה נוצרה כחלק מפעילות בלהקת "מריה קונג".

ארז, בת 39, מגלמת בסדרה את שרון, מטפלת בתנועה המגלה את כישרונו של הגיבור ומזמינה אותו ללמוד אצלה בסטודיו. היא אמנם מופיעה רק בחלקה הראשון של הסדרה אך יש לה תפקיד מכריע בהנעת העלילה.

ארז רוקדת מאז 1993. לרבים היא מוכרת מיצירותיה של יסמין גודר, אך עבדה גם עם הכוריאוגרפים ארקדי זיידס, ענבל פינטו, ענת דניאלי, לרה בארסק ורונית זיו. מאז 2003 היא יוצרת באופן עצמאי ומופיעה בארץ ובחו"ל. בין יצירותיה: "מקדם הגנה", "זמני", "זה לא אישי", "Manual: הוראות שימוש" ו"Numbia". היא מלמדת באוניברסיטת חיפה, בבית הספר לתיאטרון חזותי, במרכז ביכורי העיתים ובקבוצה ביפו. בשנתיים האחרונות היא מגלמת את לידי מקבת בהצגה של קבוצת "אוקטט" בתיאטרון תמונע.

משמאל: איריס ארז, עוז זהבי ודניאל גל. התנועה הנכונה
איפור ושיער: קארמה ל"ורד ספיבק"; סטיילינג: הילה חזן ל"סולו"; בגדים: ארז וגל: שרון
ברונשר; זהבי: M&H; עצלם: עפרי בראל

ארז מספרת שהתגלגלה אל הפרויקט דרך היכרותה עם מלהקת הסדרה. "היא הציעה לי לבוא, ואיכשהו לא יצא לי להגיע, כי הייתי בדיוק בכל מיני נסיעות, אך היא התעקשה. עד עכשיו נמנעתי מלשחק, אף שהיו כל מיני הצעות, לא דברים גדולים.

"בכלל, החיבור ביני לבין התיאטרון והטלוויזיה הוא סימן שאלה בשבילי לאורך השנים. זה לא משהו שאני נמשכת אליו באופן טבעי כמו לריקוד. אבל גם כי שיחקתי ב'מקבת' שנתיים לפני כן, התנסות מאוד חזקה ומעניינת בשבילי, כבר נפרצה הדרך לטקסט. אמנם זה טקסט אחר לחלוטין", היא אומרת, "אבל עדיין, המחשבה שאצטרך לדבר מאוד הבהילה אותי. דיאלוגים תמיד נשמעו לי כלא אמינים כשהם יצאו מפי, לעומת הגוף שיותר חזק אצלי. אני חושבת שעם 'מקבת' זה נהפך ליותר נגיש. מאוד התלבטתי, ואז אמרתי 'יאללה'.

הסיפור של גל מתחיל לפני ארבע שנים. "הלכתי לקולנוע ופגשתי שם מלהקת שלקחה את הטלפון שלי ועברו למעלה משנתיים עד ששמעתי ממנה. חברה טובה שלה ליהקה את הסדרה וזה תפקיד שתפור עלי, כי אני רקדנית", היא מספרת. "עשיתי מספר לא מבוטל של אודישנים, חלקם אפילו בריקוד, מה שבהתחלה לא הסכמתי לעשות, כי זה נראה לי קצת לא לעניין". גל ביקשה שלפני האודישן יגיעו נציגי ההפקה לצפות ב"אגם הברבורים" של עידן כהן שבו היא הופיעה, והם אכן התייצבו במופע.

ארז מספרת שהאודישן שלה היה קשור רק למשחק ועד מהרה הוא נהפך לשיחה על טיפול בתנועה, משום שהיא בהכשרתה מטפלת מוסמכת בתנועה. לאחר מכן נסעה לחו"ל למשך חודש ו"פתאום התקשרו להגיד לי שהתקבלתי". היא עשתה הרבה אודישנים במשך השנים שלא הניבו פירות, לכן לא ציפתה לתשובה. "פתאום זה הפתיע אותי", היא אומרת, "ואז אמרתי 'או-קיי', הנה זה קורה וצריך לעמוד בזה'".

הכנתו של זהבי לתפקיד הופקדה בעיקר בידיו של הכוריאוגרף יורם כרמי, העומד בראש קבוצת המחול "פרסקו" (ראו למטה). גל, שאומרת כי כרמי היה גם מעין מנהל אמנותי של קטעי המחול המקצועי בסדרה, מביעה את התרשמותה מעבודתו עם זהבי. "העובדה שעוז הוא לא רקדן מקצועי ולרגעים אמור להיראות כך, היתה משימה לא פשוטה", היא אומרת. "הוא פיתח אתו דיאלוג חשוב על הנושא, והביא את דבריו לכדי מקצועיות נדירה".

ארז, שהיתה אחראית על התנועה בשיעורים המצולמים בסטודיו המוצג בתחילת הסדרה, העבירה לזהבי כמה שיעורים לפני הצילומים. "הוא אמר 'תלמדי אותי כדי שאני אוכל לשחק את זה שאני לא יודע'", היא מספרת. "אני חושבת שעוז סופר מוכשר פיסית. כשהבאתי את הרקדנים שלי לשיעור אתו הם היו בשוק. הם לא האמינו שהוא התחיל ללמוד לפני חודשיים".

השתיים מתארות את זהבי כאדם חדור מטרה שמעוניין באתגרים. עם זאת, ארז מספרת כי "היו קצת משברים, אין ספק, זה גם היה נורא מלחיץ, כי רצו שבתוך חודשיים הוא יהיה רקדן. זה הכניס אותו לאיזה לחץ מאוד גדול. הוא התחיל פתאום לעשות מלא חזרות, וגוף של אדם שלא רגיל לזה מתקשה לעמוד בקצב. באחד התרגולים אצלי הוא אפילו נפצע בברך והיה צריך ללכת לאורתופד. אי אפשר להפוך מישהו להיות רקדן בחודשיים. זה לא קורה, גם לאנשים הכי מוכשרים".

ארז מזדהה עם תהליך הגילוי של עולם המחול, המוצג בסדרה דרך דמותו של יקיר. "הרבה פעמים אני מלמדת אנשים שמתחילים לרקוד בגיל מבוגר. זה כמו ילד שמגלה משהו חדש", היא מספרת. "ולגלות את זה בגיל יחסית מאוחר זה נורא מרגש. פתאום נפתח לך איזה עולם חדש. ראיתי איך עוז, כשחקן שלומד פתאום לרקוד, מתלהב, ואיך זה עושה לו כיף".

על רקע תיאור הדמויות שהן מגלמות בסדרה, נסובה השיחה אל סטריאוטיפים וקלישאות נפוצות על רקדנים, ובפרט על המתירנות המינית שדבקה באנשי המחול. "אם אני חושבת שרקדנים הם מיניים יותר?" תוהה גל, "זה לא משהו שאפשר להגיד". ארז מרחיבה: "אני חושבת שאנשים שעוסקים במחול הם לא דווקא יותר פתוחים מינית. אני חושבת שאלה אנשים שיש בהם את היכולת לאינטימיות של מגע, היא מאוד נגישה להם, היא לא מבהילה אותם. החיבור שלהם למשהו יצרי מאוד נוכח".

תצלום: אסקיפ

תצלום: איתי מרום

איריס ארז בעבודתה "לא אישי"; משמאל: דניאל גל בעבודה "ברזיל"
"הרבה אנשים יוצרים הם אנשים יצריים", מוסיפה ארז. "לא סתם המלים האלה זהות. מאחר שמתעסקים בגוף ובפיסיות אלמנט המיניות קיים, אבל זה לא שהם יותר מיניים משחקנים או אמנים אחרים. אם תעשה חתך של אוכלוסיית הרקדנים אז תמצא מכאן ומכאן. הרבה עבודות מחול מתעסקות גם במיניות, אבל זה לא הופך את האנשים שעושים את זה בהכרח לקלים יותר ברמה הזאת".

איך הייתן מתארות את העבודה על הסט לצד השחקנים המקצועיים?
"החווייה המרכזית שלי מפרטנר היא כמובן עוז", אומרת גל, "שאין לי מלים לתאר כמה הוא היה חשוב לי בחוויה הזאת. הוא היה כל כך כנה ורגיש. קצת היינו צריכים זה את זה, אני בשדה שלו והוא בשדה שלי, שזה היה מקסים, כי על זה היה מבוסס בסופו של דבר גם הקשר והאהבה בינינו. הרבה זמן לא פגשתי בן אדם שבאופן הכי כן והכי מקסים פשוט אומר את הדברים, גם המובנים מאליהם, פשוט כי הוא חושב שאני צריכה לשמוע את זה, דברים כמו 'תסתכלי לי בעיניים'".

"נורא התרגשתי לשחק עם יורם חטב", היא מוסיפה. "מבחינתי הוא אחד ויחיד. 'האסונות של נינה' ו'לתפוס את השמים', הם דברים שעקבתי אחריהם. שמחתי לגלות שהוא הרבה יותר שטותניק ומקסים ממה שהוא נראה".

כשאתן הולכות היום ברחוב, פרט לשוחרי המחול, אנשים לא מזהים אתכן. כשהסדרה תעלה המצב עלול להשתנות. האם הבאתן זאת בחשבון?

"זה לא משהו שהכי נעים לי לחשוב עליו", אומרת ארז. "אנשים מכירים אותי אולי בתל אביב, אנשים שרואים מחול לאורך השנים. אני כבר פה הרבה שנים", היא צוחקת. "אבל זה נכון, אני לא בן אדם מוכר, ממש לא. ואני גם לא חושבת שאני אהיה כזה בן אדם מוכר אחרי זה. אבל הייתי רוצה שיכירו אותי דרך יצירות המחול שלי. אלה הדברים שבאים מתוכי וקרובים ללבי ואני חושבת שאני משקיעה בהם את המיטב שבי".

את חושבת שהסדרה יכולה לקדם את השם שלך ככוריאוגרפית?
"זה לא היה הרעיון, לא בגלל זה עשיתי את זה. אבל אם זה יגרום לאנשים לבוא ולראות את העבודות שאני עושה, אם זה יקרב אותם לעולם שהם פחות מכירים גם בזכות עבודת המחול שלי בסדרה, אני מאוד אשמח".

"אני לא יכולה להגיד שהפרסום לא מלחיץ אותי באיזשהו אופן", משיבה גל. "אני גם לא באמת יודעת מה זה אומר. זה לא שהיו לי מדרגות, שהתחלתי באיזו סדרת ילדים ועכשיו אני בפריים טיים. אין לי שום מושג מה זה אומר שיזו אותי ברחוב, אני לא יודעת מה התחושה. אני מנסה להקביל את זה לכך שאני יוצאת מהמסדרון של סוזן דלל, זה לא נראה לי אותו הדבר", היא צוחקת. "זה מלחיץ אותי, אבל יש את עוז זהבי בסדרה, והוא יישא על כתפיו את העול הכבד, וכתפיו רחבות".

מתוך הסדרה "חיים אחרים"
לאחר מכן היא מסייגת מעט את דבריה: "כשאני שומעת את עצמי, זה נשמע לי קצת מתחסד להגיד שאני רק מפחדת מזה. אני אכן לא יודעת למה לצפות ואכן זה יהיה לי מוזר ויכול להיות שזה גם יביך אותי בהמון צורות, ויכול להיות שזה יהיה לא נעים ומציק. אבל זו בטח תהיה גם חוויה מעניינת."
"אני גם הולכת ברחוב, אני גם רואה אנשים מפורסמים שאני תמיד בטוחה שלמדו אתי בבית הספר ולא ברור לי מאיפה אני מזהה אותם, גם לי זה קורה. אבל זה יכול להיות גם נעים, זה יכול להיות גם מפרגן, זה יכול להיות גם מחשל, זה יכול להיות גם מרגש אפילו."
השאיפה להתפרסם היתה קיימת אצלך לפני הסדרה?
"אני חושבת שהפרסום הוא רק פועל יוצא של הסדרה, ואני יודעת שזה כך משום שלמרות כל הפיתויים, בחרתי ללכת לעבוד בבת שבע, עבודה שלא מאפשרת שום דבר אחר חוץ מצילום פרסומת. יכול להיות שיום אחד זה יקרוץ לי שוב. אבל לא חשבתי על הפרסום כשקראתי את התסריט, לא מזה התרגשתי."
יש תחושה שמנסים לסמן אותך ככוכבת הבאה של ישראל.
"לכי על זה", אומרת לה ארז בהתלהבות, וגל מספרת לה על שתי כתבות שפורסמו לאחרונה והתייחסו אליה כהבטחה, אחת ב"וואלה" והשנייה ב"עכבר העיר". "מי מנסה לסמן אותי? יש איזה שם גדול כזה שנקרא התקשורת", אומרת גל. "למה? כי שיחקתי עם עוז זהבי? כי לא ראו עד היום את הפנים שלי? כי זה 'פרש' (טרי)? אני לא יודעת. זה גם מחמיא. סבבה, תענוג. מה שאני אחליט לעשות עם זה, טפו טפו טפו, זה מה שיהיה".

הכוריאוגרף הפרטי שלי
על יורם כרמי, המנהל האמנותי של קבוצת המחול "פרסקו", הוטל להפוך את עוז זהבי לרקדן בתוך שלושה חודשים

כרמי. עסקת חבילה
תצלום: אייל לנדסמן
יורם כרמי, המנהל האמנותי של קבוצת המחול "פרסקו", הוזמן על ידי ההפקה ליצור את הכוריאוגרפיה בסדרה. לדבריו, פנו אליו משום שחיפשו כוריאוגרף מודרני ועכשווי שמתעסק גם בטכניקה קלאסית וניאו קלאסית. "הם חיפשו קווים, משהו אסתטי", הוא אומר. "ומעבר לכך, יש לי להקה, אז היה להם הרבה יותר קל לעשות מין עסקת חבילה כזאת - אני מביא אתי את הלהקה, במקום שיקבצו רקדנים שאני אצטרך ללמד אותם את החומרים".
כרמי החל להכשיר את עוז זהבי לתפקיד שלושה חודשים לפני תחילת הצילומים. "הוא פגש אותי פעמיים או שלוש בשבוע לשיעור פרטי", הוא אומר. "התהליך היה מאוד מאתגר, בשבילי ובשבילו. הוא שחקן, בעוד שרקדן זה מקצוע שאתה חורש עליו שנים. אבל הוא מאוד אמביציוזי ומאוד מוסיקלי".
"ניסיון ללמד אותו דברים שאנחנו לומדים במשך שנים נועד מראש לכישלון", מסביר כרמי, "אז עבדנו המון באימפרוביזציה ובחלק מהמקרים בחרתי סצינות תיאטרליות שהוא מכיר

מתוך המחזות הגדולים, ורקדנו אותם באימפרוביזציה. אחרי כמה מפגשים מאוד אינטנסיביים התחלנו לעבוד על גוף, גמישות, פוזיציות, החזקה, מודעות לשרירים ומוסיקליות. השלב השלישי היה להתחיל ללמד אותו קטעי תנועה". מיקי ליאון, שמגלם את הכוריאוגרף, התלווה אליו לחזרות כדי ללמוד את הז'רגון המקצועי. "דברים כמו מה מפריע לך, איך אתה מתמודד עם פציעות, איך אתה מדרבן רקדנים ואיך לספור מוסיקלית ותוך כדי ספירה לתת הנחיות מילוליות. לאנשים שהם לא בתחום זה אתגר", מספר כרמי. "התפקיד שלי בכל שלושת החודשים היה להכשיר את מיקי, לעבוד עם עוז, עם דניאל ועם הלהקה, ובמקרי חירום לייעץ להם בז'רגון המקצועי". לדבריו, הבמאי, אריק רוטשטיין, היה קשוב לו והביע נכונות לבצע שינויים בתסריט בהתאם להערותיו. גם הצלם שיתף עמו פעולה: "ניסיתי שלא יחתכו בצילום כפות רגליים וכפות ידיים, שהתנועה תישאר שלמה בצילום".

פרסומת: חופשת יוגה בערבה עם המורים המובילים מהארץ ומהעולם. 21-23 באוקטובר. לפרטים לחץ

👍 בואו להיות חברים שלנו ב << facebook

תחתית הטופס